

FRISS HÚS FESZTIVÁL

A nagy shortolás

CSIGER ÁDÁM

A FRISS HÚS NEMZETKÖZI VÁLOGATÁSA BŐVELKEDETT EXTRÉM HELYZETEKBEN.

A Friss Hús Fesztivál fontos küldetése, hogy megismertessen bennünket a legjobb kortárs animációs és fikciós rövidfilmekkel, erre ugyanis sem a magyar mozik, sem a magyar televíziók nem adnak lehetőséget. A nemzetközi program három animációs rövidfilmje közül kiemelkedett a Sundance programjában is vetített, angol-amerikai-magyar *Teeth*, melyben egy férfi vall bizarr orális fixációjáról: élete során igyekszik fokozatosan és módszeresen megszabadulni a fogaitól. A morbid testhorrornak is beillő fekete komédia rendezői, Daniel Gray és Tom Brown csúcsra járatják az animációs formátumban rejlő egyedi lehetőségeket, mivel jobbra olyan beállításból ábrázolják a cselekményt, ahová nehéz lenne kamerát tenni egy élőszereplős filmben: szuperközeliket látunk – a főhős szájüregéből kitekintve.

Az angol *Manoman* bábanimáció, főhőse egy mimózálelék, aki üvöltésterápiára jár. A szó szoros értelmében váltja valóra a „primal therapy” fogalmát: szájából egy ősemberi küllemű hasonmása bukkan elő, és rögtön nekivág törni-zúzni a városban, kellemetlen helyzetek sorozatába hozva utána kajtató hősünket. A BAFTA-jelölt film játszadozás a doppelgänger, illetve az alteregó archetípusával és a tudathasadás toposzával, a *Dr. Jekyll és Mr. Hyde*-ot és a *Harcosok klubját* idézi, de ezzel sajnos ki is merül az alkotó, Simon Cartwright kreativitása. Izgalmas koncepcióra épül a francia *Lead in the Head* is, de Aurore Peuffier nem használja ki az ötletében rejlő komikus potenciált: a kisfilmben vadászok golyót röpítenek egy farkas fejébe, aki csodával határos módon túléli, a lövedék pedig beszélni kezd hozzá – de a cselekmény mind a *Manoman*, mind

a *Lead in the Head* esetében akkor ér véget, amikor elkezd izgalmassá válni.

A szervezők a három animációt szétosztották a három blokkra, ráadásul az élőszereplős rövidke mezőnyében is találó párokat alakítottak ki. A holland *Green* és a bolgár *Red Light* szinte ugyanarra az abszurd bonyodalomra épülnek: mindkét kisfilmben egy elromlott, folyamatosan pirosat mutató közlekedési lámpa írja át a főhősök napi programját. A *Green*ben a fiatal főhős egy képzőművészeti vizsgájára igyekszik, de az elromlott lámpánál összeverődött embertömeg nem engedi tovább. Egyedül ő ismeri fel, hogy rossz a lámpa. A *Red Light*ban egy buszsofőr kap pirosat egyetlen utcára a végállomásától, és csak ő nem hajlandó belátni, hogy elromlott a berendezés. A többi sofőr kielőzi, az utasok lázadnak, és még a rendőrök is megpróbálják eltávolítani a buszt a kereszteződésből. A 9 perces *Green* egy parodisztikus vígjáték, ami meg-

marad egy ügyes diplomafilm szintjén (ha már úgyis vizsgára kell odaérnie a főhősnek), a 21 perces bolgár rövid viszont inkább zárt situációs kamaradráma. A sofőr talán egy múltbeli tragédia miatt tartja be mindenáron a közlekedési szabályokat (azt is, hogy nála csak a megállóban lehet leszállni), utasai pedig a kezdeti sokk és összezördülések után összekovácsolódnak, mintha hajótöröttek lennének, örülnek a kis pihenőnek a hétköznapok rohanásában.

A dán *In The Sea* és az ír *Stutterer* szintén jellemezhetőek ikerfilmekként, mivel mindkettő főhőse beszédhibás, ráadásul mimózálelék is, akiknek romantikus kapcsolatukkal gyűlik meg a bajuk. Az előbbiben fiatal nő hajózik egy szigetre, hogy alaposan meglepje expasiját és annak új barátját. Utóbbiban a dadogó főhős jelbeszédet tanul, hogy süketnémának tettehesse magát, és ezzel el tudja kerülni, hogy beszélnie kelljen. Az interneten megismerkedett egy lánnyal, aki épp Londonba utazik és találkozni akar vele, hősünknek így le kell győznie rettegését. Mindkét kisfilm főhőse szép jellemfejlődést jár be, az *In The Sea*-t pedig a három karakter erős érzelmei és drámai konfliktusa, de főleg azok fokozatosan kiderülő háttere mozgatja. Az utolsó ravasz csavar láttán a néző ráébred, hogy a nyitány valójában flash forward volt, és egyben a film zárása is, az ilyen frappáns zárás többnyire katarzist hoz.

Fyzal Boulifa:
Rate Me
(Zehra Zorba)

Kár, hogy Sigurd Kølster rendező még két felesleges jellemezzel nyújtja tovább a filmet. A *Stutterer* pedig egyfajta

